

Publicerad 2013-11-19 16:31 av ackusativ

tiden är alltid här

det krymper ibland, syns inte ens, när gräset gror, när bladen slår ut, när någon ser dig och förblindar dig.
men det finns där.

det växer i dig; du kan inte undanhålla dess näring. du är dess vatten.

det som till sist slukar dig inifrån, som dödar dig och sedan dör själv.

du vet att ingen väg leder bort. du har slipat din kniv. du kommer att skära ut ditt hjärta innan det är för sent.
eller hur?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ackusativ med Poeter.se id #43667 innehar upphovsrätten